

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

20. detsember 2017*

Eelotsusetaotlus – Tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord – Liikmesriigi õigusakt, millega kehtestatakse hasartmängu, loterii või kihlveo tegevusloata pakkumise keeld või täpsustatakse seda ja kehtestatakse hasartmängu, loterii või kihlveo tegevusloata pakkumise reklaamimise keeld

Kohtuasjas C-255/16,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Københavns byret'i (esimese astme kohus, Kopenhaagen, Taani) 19. aprilli 2016. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 2. mail 2016, kriminaalasjas järgmiste isikute suhtes:

Bent Falbert,

Poul Madsen,

JP/Politikens Hus A/S,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president R. Silva de Lapuerta, kohtunikud J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, S. Rodin (ettekandja) ja E. Regan,

kohtujurist: M. Bobek,

kohtusekretär: ametnik C. Strömholm,

arvestades kirjalikku menetlust ja 11. mai 2017. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- P. Madsen, B. Falbert ja JP/Politikens Hus A/S, esindajad: *advokat* S. MacMahon Baldwin ja *advokat* M. Dittmer,
- Taani valitsus, esindajad M. Wolff, M. N. Lyshøj, C. Thorning ja J. Nymann-Lindgren,
- Portugali valitsus, esindajad: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, A. Silva Coelho ja P. de Sousa Inês,
- Rumeenia valitsus, esindajad: L. Lițu ja R. H. Radu,
- Euroopa Komisjon, esindajad H. Tserepa-Lacombe, Y. Marinova, L. Grønfeldt, U. Nielsen ja G. Braga da Cruz,

* Kohtumenetluse keel: taani.

olles 26. juuli 2017. aasta kohtuistungil ära kuulunud kohtujuristi ettepaneku,
on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (EÜT 1998, L 204, lk 37; ELT eriväljaanne 13/20, lk 337), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiviga 98/48/EÜ (EÜT 1998, L 217, lk 18; ELT eriväljaanne 13/21, lk 8) (edaspidi „direktiiv 98/34“), artikli 1 punkte 1, 2, 5 ja 11 ning artikli 8 lõiget 1.
- 2 Taotlus on esitatud Bent Falberti, Poul Madseni ja JP/Politikens Hus A/S-i suhtes algatatud kriminaalasjas, milles neid süüdistatakse ilma pädeva asutuse loata internetis pakutavate hasartmänguteenuste reklaami avaldamises päevalehe Ekstra Bladet paberväljaandes ja veebilehel.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Direktiivi 98/34 artiklis 1 on sätestatud:

„Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) *toode* – iga tööstuslikult valmistatud toode ja põllumajandustoode, ka kalatoode;
- 2) *teenus* – infoühiskonna iga teenus ehk kõik vahemaa tagant elektroonilisel teel ja teenusesaaja isikliku taotluse alusel ning tavaliselt tasu eest osutatavad teenused.

Selle määratluse puhul tähendab:

- „vahemaa tagant“, et teenust osutatakse ilma osapoolte üheaegse kohalolekuta,
- „elektroonilisel teel“, et teenus saadetakse lähtepunktist ja võetakse sihtkohas vastu elektrooniliste andmetöötlus- (sh pakkimisseadmete) ja säilitusseadmete abil ning seda saadetakse, edastatakse ja võetakse vastu täielikult juhtmete või raadio kaudu, optiliselt või muude elektromagnetiliste vahendite abil,
- „teenusesaaja isikliku taotluse alusel“, et teenust osutatakse andmeedastusena isikliku taotluse alusel.

Käesoleva määratluse alla mittekuuluvate teenuste näidisloend on toodud V lisas.

[...]

- 5) teenuseid puudutav eeskiri – üldist laadi nõuded, mis puudutavad teenuste pakkumisele juurdepääsu ja nende pakkumist punkti 2 tähenduses, eelkõige aga teenusepakkujat, teenuseid ja teenuste tarbijat puudutavad sätted, välja arvatud sätted, mis ei puuduta otseselt nimetatud punktis määratletud teenuseid.

[...]

Selles määratluses:

- peetakse eeskirja konkreetset infoühiskonna teenustele suunatuks, kui selle põhjenduste või regulatiivosa kõigi sätete või mõne üksiksätte konkreetseks eesmärgiks on reguleerida nimetatud teenuseid otsesel ja sihikindlal viisil,
- eeskirja ei peeta konkreetset infoühiskonna teenustele suunatuks, kui see puudutab nimetatud teenuseid ainult kaudselt ja juhuslikult;

[...]

- 11) tehnilised eeskirjad – tehnilised spetsifikatsioonid ja muud nõuded või teenuseid puudutavad eeskirjad, sealhulgas vastavad haldusnormid, mille järgimine turustamisel, teenuste pakkumisel, teenusepakkuja asutamisel või teenuste kasutamisel liikmesriigis või selle põhiosas on *de jure* või *de facto* kohustuslik, samuti liikmesriikide õigus- ja haldusnormid, mis keelavad toote valmistamise, impordi, turustamise, kasutamise või keelavad teenuste pakkumise või kasutamise või teenusepakkuja asutamise, välja arvatud need normid, mis on sätestatud artiklis 10.

De facto tehniliste eeskirjade hulka kuuluvad:

- liikmesriigi õigus- ja haldusnormid, milles viidatakse kas tehnilistele spetsifikatsioonidele, muudele nõuetele või teenuseid puudutavatele eeskirjadele või ametiala- või tegevusjuhistele, milles omakorda viidatakse tehnilistele spetsifikatsioonidele, muudele nõuetele või teenuseid puudutavatele eeskirjadele ning mille järgimine lubab oletada vastavust eespool nimetatud õigus- ja haldusnormidega kehtestatud kohustustele,

[...]

- tehnilised spetsifikatsioonid, muud nõuded või teenuseid puudutavad eeskirjad, mis on seotud toodete või teenuste tarbimist mõjutavate fiskaal- või finantsmeetmetega, soodustades selliste tehniliste spetsifikatsioonide, muude nõuete või teenuseid puudutavate eeskirjade järgimist; siia ei kuulu siseriiklike sotsiaalkindlustussüsteemidega seotud tehnilised spetsifikatsioonid või muud nõuded.

[...]“.

- 4 Selle direktiivi artikli 8 lõikes 1 on ette nähtud:

„Piiramata artikli 10 kohaldamist, edastavad liikmesriigid viivitamata komisjonile kõik tehniliste eeskirjade eelnõud, välja arvatud siis, kui tegemist on rahvusvahelise või Euroopa standardi täieliku teksti ülevõtmisega, mille puhul piisab teatest vastava standardi kohta; nad teatavad komisjonile ka põhjused, miks selliste tehniliste eeskirjade jõustamine oli vajalik, kui neid põhjusi ei ole eelnõus juba selgitatud.“

Taani õigus

- 5 Hasartmängude, loteriide ja kihlvedude seaduse (lov om visse spil, lotterier og væddemål) (edaspidi „mängude seadus“) põhikohtuasja faktiliste asjaolude toimumise hetkel kehtinud redaktsiooni § 10 on tulenevalt 26. märtsi 2003. aasta seadusest nr 204, millega muudetakse teatavate hasartmängude, loteriide ja kihlvedude seadust ja teisi seadusi ning tunnistatakse kehtetuks hobuste ja koerte

võiduajamise kihlvedude seadus (lov nr. 204 om ændring af lov om visse spil, lotterier og væddemål og andre love og om ophævelse af lov om væddemål i forbindelse med heste- og hundevæddeløb) (edaspidi „muutmise seadus“), sõnastatud järgmiselt:

„1. „Rahatrahvi või kuni kuuekuuse vangistusega karistatakse igäüht, kes tahtlikult või raske hooletuse tõttu:

- 1) pakub Taanis hasartmängu-, loterii- või kihlveoteenust, ilma et tal oleks §-s 1 ette nähtud tegevusluba,
- 2) vahendab osalemist hasartmängudes, loteriides või kihlvedudes, mille kohta ei ole välja antud §-s 1 ette nähtud tegevusluba.

[...]

3. Rahatrahviga karistatakse igäüht, kes tahtlikult või raske hooletuse tõttu,

[...]

3) reklaamib hasartmänge, loteriisid või kihlvedusid, mille kohta ei ole välja antud §-s 1 ette nähtud tegevusluba.“

6 Mängude seaduse § 1 lõike 1 alusel on maksuministril õigus anda tegevusluba hasartmängudeks, loteriideks või kihlvedudeks, mis võidakse sama seaduse § 2 lõike 1 alusel anda ainult ühele äriühingule.

7 Muutmise seaduse eelnõu seletuskirjas oli mängude seaduse § 10 lõike 3 punkti 3 eesmärk väljendatud järgmiselt:

„Tehakse ettepanek keelata niisuguste hasartmängude, loteriide ja kihlvedude reklaamimine, mille suhtes ei ole välja antud käesoleva seaduse kohast tegevusluba.

See muudatus on kooskõlas kehtiva keeluga, mis on sätestatud hobuste võiduajamise kihlvedude seaduse § 12 lõikes 3, kuid täpsustab kihlveo- ja loteriiseaduse § 10 lõikes 4 sisalduvat keeldu.

Keelu eesmärk on kaitsta hasartmängukorraldajaid, kellel on Taani ametiasutustelt saadud tegevusluba, konkurentsi eest, mida tekitavad äriühingud, kellel sellist tegevusluba ei ole ning kes ei või seaduslikult pakkuda Taanis hasartmänge ega selliseid mängu vahendada.

Reklaamimine käesoleva seaduse tähenduses tähendab igat liiki teateid või teabe edastamist mängukorraldajate tegevuse või pakkumuste kohta.

Keeld ei kehti viidete suhtes trüki- või digitaalmeedia ajakirjanduslikus sisus.

Keeld kehtib kõikidele meediaväljaannetele. Reklaam on seega samas ulatuses keelatud trükimeedias, raadios, televisioonis ja digitaalmeedias, näiteks reklaamiribade kujul.

Samuti on § 10 lõike 3 punktiga 3 keelatud mängukorraldajate tegevuse, sealhulgas nende veebisaitide, aadresside jne reklaamimine.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- 8 B. Falbert ja P. Madsen on vastavalt Taani päevalehe Ekstra Bladet eelmine ja praegune peatoimetaja ning äriühing JP/Politikens Hus on selle päevalehe omanik.
- 9 Neid süüdistatakse Taanis eelotsusetaotluse esitanud kohtus kriminaalasjas selles, et nad rikkusid eelkõige mängude seaduse § 10 lõike 3 punkti 3, avaldades päevalehe Ekstra Bladet paberväljaandes ja veebisaitidel www.ekstrabladet.dk ja www.ekstrabladet.tv reklaamiteateid kihlveokontorite huvides, kes pakkusid Taanis hasartmängu- või kihlveoteenust ilma tegevusloata.
- 10 Eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtleb, kas muutmise seadust tuleb pidada „tehniliseks eeskirjaks“ direktiivi 98/34 tähenduses ning kas seepärast tulnuks direktiivi artikli 8 lõike 1 alusel komisjoni sellest teavitada.
- 11 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates tuleb eelkõige kindlaks teha, kas muutmise seadust tuleb pidada „teenuseid puudutavaks eeskirjaks“ direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 5 tähenduses, kuna see käsitleb konkreetselt infoühiskonna teenuseid, nii nagu põhikohtuasja vastustajad eelotsusetaotluse esitanud kohtus väidavad.
- 12 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib sealjuures, et enne muutmise seaduse jõustumist oli keelatud üksnes välismaiste ettevõtjate poolt Taanis mängude korraldamine füüsiliste jaotuskanalite kaudu ja et muutmise seaduse eesmärk ja ese oli, nagu see nähtub ka ettevalmistavatest dokumentidest, laiendada välismaiste ettevõtjate poolt Taanis mängude korraldamise keeldu interneti teel pakutavatele mängudele.
- 13 Kuna muutmise seaduse eesmärk oli laiendada varasemat keeldu uutele teenustele nagu veebimängud, ei puuduta see seadus eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul veebimängude pakkumist ja vastavat reklaami kõigest „kaudselt ja juhuslikult“. Tegemist olevat hoopis infoühiskonna uutele teenustele juurdepääsu käsitleva eeskirjaga, millest komisjoni teavitamist direktiiv 98/34 nõuab, nagu ilmnevat ka ettevalmistavatest dokumentidest. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates ei ole sellest seisukohast tähtsust sellel, et muutmise seaduse tulemusel oli mängude levitamine keelatud nii veebis kui ka veebiväliselt.
- 14 Neil asjaoludel otsustas Københavns byret (esimese astme kohus, Kopenhaagen, Taani) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas käesolev juhtum puudutab eeskirja, millest tuleb teatada vastavalt [direktiivi 98/34] artikli 8 lõikele 1 või artikli 1 punktidele 1, 2, 5 ja 11, kui:

- a) on kavas kehtestada teatavate hasartmängude, loteriide ja kihlvedude seaduse muudatus, mis seisneb niisuguse sätte lisamises, mille kohaselt muu hulgas karistatakse igäüht, kes tahtlikult või raske hooletuse tõttu „pakub Taanis hasartmängu-, loterii- või kihlveoteenust ilma §-s 1 ette nähtud tegevusloata“, ja igäüht, kes tahtlikult või raske hooletuse tõttu „reklaamib hasartmänge, loteriisid või kihlvedusid, mille kohta ei ole välja antud §-s 1 ette nähtud tegevusluba“,

ning

- b) muutmise seaduse eelnõu ettevalmistavatest dokumentidest nähtub, et eespool nimetatud karistussätete eesmärk on esiteks muuta selgemaks või seada sisse keeld selliste hasartmängude suhtes, mida pakuvad veebis välismaised hasartmängukorraldajad ja mis on otseselt suunatud Taani turule, osalt keelates välismaiste hasartmängukorraldajate poolt veebis pakutavate hasartmängude reklaami, kuna samadest ettevalmistavatest dokumentidest nähtuvalt on enne kõnealuseid muudatusi kehtivate õigusnormide kohaselt kahtlemata õigusvastane, kui välismaine hasartmängukorraldaja kasutab müügikanaleid, mille puhul mänguseade asub füüsiliselt Taanis,

kuid esineb kahtlusi küsimuses, kas see säte laieneb ka Taani mängijatele suunatud välismaistele hasartmängudele, kui mänguseade asub füüsiliselt väljaspool Taanit, ning sellepärast on vaja selgitada, et keeld hõlmab selliseidki mängu. Samuti ilmneb ettevalmistavatest dokumentidest, et on tehtud ettepanek keelata niisuguste hasartmängude, loteriide ja kihlvedude reklaam, mille suhtes ei ole välja antud selle seaduse kohast tegevusluba, ning et see muudatus on kooskõlas kehtiva keeluga, mis on sätestatud hobuste võiduajamise kihlvedude seaduse § 12 lõikes 3, kuid täpsustab [nüüd kehtetuks tunnistatud] kihlveo- ja loteriiseaduse § 10 lõikes 4 sisaldunud keeldu. Veel tuleneb ettevalmistavatest dokumentidest, et keelu eesmärk on kaitsta Taani ametiasutustelt tegevusloa saanud hasartmängukorraldajaid niisuguste äriühingute eest, kellel sellist tegevusluba ei ole ja kes seetõttu ei saa Taanis õiguspäraselt hasartmänguteenust pakkuda ega vahendada.“

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 15 Eelotsuse küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus selgitust, kas direktiivi 98/34 artiklit 1 tuleb tõlgendada nii, et selline liikmesriigi õigusnorm, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, mis näeb ette kriminaalkaristuse hasartmängu, loterii või kihlveo tegevusloata pakkumise eest liikmesriigi territooriumil ning ka tegevusloata hasartmängu, loterii või kihlveo reklaamimise eest, on selle sätte tähenduses tehniline eeskiri, mille suhtes kehtib teavitamiskohustus vastavalt sama direktiivi artikli 8 lõikele 1.
- 16 Siinjuures peab meeles pidama, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei ole liikmesriigi õigusnormide puhul, mis näevad ette ettevõtjate asutamise või nende poolt teenuste osutamise tingimused, näiteks normid, mille kohaselt kutsetegevuse teostamiseks on vajalik eelnev luba, tegemist tehniliste eeskirjadega direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 11 tähenduses (vt selle kohta eelkõige kohtuotsused, 4.2.2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, punkt 76, ja 1.2.2017, Município de Palmela, C-144/16, EU:C:2017:76, punkt 26).
- 17 Käesoleval juhul tuleb tõdeda, nagu ka kohtujurist on oma ettepaneku punktides 31 ja 32 märkinud, et liikmesriigi õiguse säte, nagu mängude seaduse § 10 lõike 1 punkt 1, millega sätestatakse hasartmängude tegevusloata pakkumise karistatavus, tuleb lugeda sätteks, millega see määratletakse tegevuseks, „mille teostamiseks on vajalik eelnev luba“ eelmises punktis viidatud kohtupraktika tähenduses.
- 18 Seega ei ole selline säte hõlmatud „tehnilise eeskirja“ mõistega direktiivi 98/34 artikli 1 tähenduses.
- 19 Mis puutub küsimusse, kas mängude seaduse § 10 lõike 3 punkt 3, mis näeb ette karistused tegevusloata hasartmänguteenuste reklaamimise eest, kujutab endast „tehnilist eeskirja“ direktiivi 98/34 artikli 1 tähenduses, mille kohta kehtib teavitamiskohustus sama direktiivi artikli 8 lõike 1 kohaselt, siis tuleb kõigepealt märkida, et kuigi on tihe seos mängude seaduse § 10 lõike 1 punkti 1, mis näeb ette karistused hasartmängude ilma eelneva tegevusloata pakkumise eest, ja mängude seaduse § 10 lõike 3 punkti 3 vahel, selles mõttes, et see säte näeb ette karistused neid tegevusloata mängu reklaamivate tegevuste eest, ei järeldu sellest, et viimati mainitud säte tuleks liigitada sätteks, mis käesoleva kohtuotsuse punktis 16 osutatud kohtupraktika tähenduses nõuab tegevuse jaoks eelnevat luba. Nendel sätetel on vaatamata omavahelisele tihedale seosele erinev funktsioon ja kohaldamisala (vt selle kohta kohtuotsus, 13.10.2016, M. ja S., C-303/15, EU:C:2016:771, punkt 28).
- 20 Seejärel on oluline märkida, et Euroopa Kohtule esitatud toimikust ei ilmne, kas muutmise seadus, millega lisati mängude seadusesse § 10 lõike 3 punkt 3, millega kehtestatakse karistused tegevusloata hasartmängude reklaami eest, tõi kaasa muudatuse varasematesse mängu reguleerivatesse eeskirjadesse, eelkõige laiendades nende kohaldamisala välismaiste mängude valdkonna ettevõtjate pakutavatele veebimängudele, või piirduti muutmise seaduses selle asemel üksnes nimetatud varasemate eeskirjade täpsustamise või selgitamisega.

- 21 Sellega seoses tuleb märkida, et esiteks küsimus, kas tegevusloata mängude reklaamikeeld, nagu see on ette nähtud mängude seaduse § 10 lõike 3 punktis 3, eriti selles osas, mis puudutab välismaiste mängude valdkonna ettevõtjate pakutavaid veebimänge, oli ette nähtud juba varasemates mängude käsitlevates eeskirjades, millest järeldub, et muutmise seadus piirdus ainult selle keelu selgitamisega, või kas vastupidi, see keeld lisati mängude seadusesse muutmise seadusega, on liikmesriigi õiguse küsimus, mis kuulub eelotsusetaotluse esitanud kohtu pädevusse (vt selle kohta kohtuotsus, 21.4.2005, Lindberg, C-267/03, EU:C:2005:246, punkt 83).
- 22 Teiseks tuleb meelde tuletada, et ainult juhul kui muutmise seadusega kehtestati mängude seaduse § 10 lõike 3 punktis 3 tegevusloata mängude reklaamikeeld, eriti välismaiste mängude valdkonna ettevõtjate pakutavate veebimängude osas, oleks seaduseelnõu suhtes tulnud kohaldada direktiivi 98/34 artikli 8 lõike 1 kohast teatamiskohustust.
- 23 Selleks et liikmesriigi uut õigusakti peetaks tehniliseks eeskirjaks, millest tuleb teatada direktiivi 98/34 alusel, ei või see uus õigusakt piirduda ainult olemasolevate tehniliste eeskirjade, millest komisjoni on nõuetekohaselt teavitatud, uuesti sätestamisega või asendamisega ilma sinna uusi tehnilisi spetsifikatsioone ja teisi uusi või lisanõudeid lisamata (vt selle kohta kohtuotsus, 21.4.2005, Lindberg, C-267/03, EU:C:2005:246, punkt 85).
- 24 Kui muutmise seadus lisas mängude seaduse § 10 lõike 3 punkti 3 tegevusloata mängude reklaamikeelu, laiendades muu hulgas selle kohaldamisala välismaiste mängude valdkonna ettevõtjate pakutavatele veebimängudele, tuleb kontrollida, kas see säte kujutab endast „tehnilist eeskirja“ direktiivi 98/34 tähenduses.
- 25 Siinjuures on oluline märkida, et mõiste „tehnilised eeskirjad“ hõlmab nelja liiki meetmeid, mis on esiteks „tehniline spetsifikatsioon“ direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 3 tähenduses, teiseks „muud nõuded“, mis on määratletud sama direktiivi artikli 1 punktis 4, kolmandaks „teenuseid puudutav eeskiri“ nimetatud direktiivi artikli 1 punkti 5 tähenduses ja neljandaks „liikmesriikide õigus- ja haldusnormid, mis keelavad toote valmistamise, impordi, turustamise, kasutamise või keelavad teenuste pakkumise või kasutamise või teenusepakkuja asutamise“ sama direktiivi artikli 1 punkti 11 tähenduses (kohtuotsused, 4.2.2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, punkt 70, ja 13.10.2016, M. ja S., C-303/15, EU:C:2016:771, punkt 18).
- 26 Käesoleval juhul tuleb esiteks analüüsida, kas mängude seaduse § 10 lõike 3 punkti 3 võib liigitada „tehniliseks eeskirjaks“ kuuluvuse tõttu „teenuseid puudutavate eeskirjade“ kategooriasse direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 5 tähenduses.
- 27 Tuleb meeles pidada, et selle direktiivi artikli 1 punkti 2 kohaselt hõlmab see kategooria „tehnilisi eeskirju“ üksnes infoühiskonna teenuste eeskirju, teisisõnu kõiki vahemaa tagant elektroonilisel teel ja teenusesaaja isikliku taotluse alusel osutatavaid teenuseid (kohtuotsused, 13.10.2016, M. ja S., C-303/15, EU:C:2016:771, punkt 21, ning 1.2.2017, Município de Palmela, C-144/16, EU:C:2017:76, punkt 28).
- 28 Sellega seoses tuleb märkida, et mängude seaduse § 10 lõike 3 punkt 3 puudutab põhimõtteliselt kahte liiki teenuseid ehk esiteks reklaamiteenused, mis on selles sättes ette nähtud sanktsioonide vahetu objekt, ja teiseks mängude teenuseid, mida reklaamikeeld hõlmab ja mis on mängude seaduse kui terviku peamine objekt.
- 29 Nii reklaamiteenused kui ka mängude teenused, niivõrd kui neid osutatakse elektroonilisel teel (veebis), kujutavad endast „infoühiskonna teenuseid“ direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 2 tähenduses ja eeskirjad, mis on nendega seotud, võivad seega olla liigitatud „teenuseid puudutavateks eeskirjadeks“ direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 5 tähenduses.

- 30 Oluline on siiski märkida, et eeskirja liigitamiseks „teenuseid puudutavaks eeskirjaks“ peab see vastavalt mõistele direktiivi 98/34 artikli 1 punktis 5 olema „konkreetselt suunatud“ infoühiskonna teenustele.
- 31 Käesoleval juhul ilmneb eelotsusetaotlusest, et eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib teada saada, kas mängude seaduse § 10 lõike 3 punkti 3 võib lugeda „konkreetselt“ suunatuks infoühiskonna teenustele, eelkõige kuna selles sättes ei ole sõnaselgelt mainitud infoühiskonna teenuseid ega tehtud vahet veebiväliselt ja veebis pakutavate teenuste vahel. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et muutmise seaduse ettevalmistavad dokumendid näivad osutavat, et seadusega kavandati muu hulgas laiendada see säte hõlmama veebiteenuseid.
- 32 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et küsimus, kas eeskiri on suunatud konkreetselt infoühiskonna teenustele, tuleb direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 5 esimese taande kohaselt selgeks teha, võttes arvesse nii selle eeskirja põhjendusi kui ka regulatiivosa. Pealegi ei ole sama sätte kohaselt nõutav, et kogu kõnealuse eeskirja eesmärk oleks reguleerida infoühiskonna teenuseid, mistõttu piisab, kui selle eeskirja teatavad sätted on suunatud sellele eesmärgile või objektile.
- 33 Järelikult, kuigi liikmesriigi eeskirja sõnastusest ei nähtu, et see eeskiri on vähemalt osaliselt kavandatud konkreetselt reguleerima infoühiskonna teenuseid, näiteks seetõttu, et eeskirja sõnastus ei tee vahet – nagu käesoleval juhul – veebiväliselt ja veebis pakutavate teenuste vahel, võib see eesmärk siiski tulenevalt liikmesriigi asjakohastest tõlgendamisreeglitest selgelt ilmned a eeskirja põhjendustest, muu hulgas selle eeskirja ettevalmistavatest dokumentidest.
- 34 Teiseks, nagu kohtujurist on märkinud oma ettepaneku punktis 63, tuleneb direktiivi 98/48, millega muudeti direktiivi 98/34, põhjendustest 7 ja 8, et selle direktiivi eesmärk on kohandada teenustele kehtivad normid infoühiskonna uutele teenustele ja vältida „piirangu[i]d teenuste vabale liikumisele ja asutamisevabadusele, mis omakorda viiks siseturu uue killustamise[ni]“.
- 35 Selle eesmärgiga oleks vastuolus sellise eeskirja välistamine, mille eesmärk ja ese ettevalmistavate dokumentide kohaselt on infoühiskonna teenuste hõlmamine olemasoleva eeskirjaga, ja mis on konkreetselt suunatud sellistele teenustele direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 5 tähenduses, ainult seetõttu, et eeskirja regulatiivosas ei mainita sõnaselgelt neid teenuseid, vaid hõlmatakse need laiem a teenuste mõistega, mis katab nii veebis kui ka veebiväliselt pakutavad teenused.
- 36 Seepärast on liikmesriigi õiguse selline säte, nagu on mängude seaduse § 10 lõike 3 punkt 3, tehniline eeskiri, millest tuleb komisjonile teatada enne selle vastuvõtmist, niivõrd kui selle siseriikliku õiguse sätte ettevalmistavatest dokumentidest nähtub selgelt, et selle ese ja eesmärk on hõlmata veebis pakutavad mängud varasema reklaamikeeluga, millise asjaolu peab kindlaks tegema liikmesriigi kohus.
- 37 Kõikidest eeltoodud kaalutlustest lähtudes tuleb esitatud küsimusele vastata, et direktiivi 98/34 artiklit 1 tuleb tõlgendada nii, et selline liikmesriigi õiguse säte, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, mis näeb ette kriminaalkaristused hasartmängu, loterii või kihlveo tegevusloata pakkumise eest liikmesriigi territooriumil, ei ole selle sätte tähenduses „tehniline eeskiri“, mille suhtes kehtib sama direktiivi artikli 8 lõike 1 kohaselt teavitamiskohustus. Seevastu liikmesriigi õiguse säte, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, mis näeb ette kriminaalkaristused hasartmängu, loterii või kihlveo tegevusloata pakkumise reklaamimise korral, kujutab endast selle sätte tähenduses „tehnilist eeskirja“, mille suhtes kehtib sama direktiivi artikli 8 lõike 1 kohaselt teavitamiskohustus, kui see ilmneb selgelt liikmesriigi õiguse selle sätte, mille ese ja eesmärk on laiendada olemasolev reklaamikeeld veebis pakutavatele mängudele, ettevalmistavatest dokumentidest, millise asjaolu peab kindlaks tegema liikmesriigi kohus.

Kohtukulud

- 38 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiviga 98/48/EÜ, artiklit 1 tuleb tõlgendada nii, et selline liikmesriigi õiguse säte, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, mis näeb ette kriminaalkaristused hasartmängu, loterii või kihlveo tegevusloata pakkumise eest liikmesriigi territooriumil, ei ole selle sätte tähenduses „tehniline eeskiri“, mille suhtes kehtib sama direktiivi artikli 8 lõike 1 kohaselt teavitamiskohustus. Seevastu liikmesriigi õiguse säte, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, mis näeb ette kriminaalkaristused hasartmängu, loterii või kihlveo tegevusloata pakkumise reklaamimise korral, kujutab endast selle sätte tähenduses „tehnilist eeskirja“, mille suhtes kehtib sama direktiivi artikli 8 lõike 1 kohaselt teavitamiskohustus, kui see ilmneb selgelt liikmesriigi õiguse selle sätte, mille ese ja eesmärk on laiendada olemasolev reklaamikeeld veebis pakutavatele mängudele, ettevalmistavatest dokumentidest, millise asjaolu peab kindlaks tegema liikmesriigi kohus.

Allkirjad